

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 13/2012-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti W., spol. s r. o., B., zastúpenej advokátom Mgr. M. B., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0 Er 868/2010 z 24. augusta 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti W., spol. s r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu bola 27. októbra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti W., spol. s r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

a rozhodnutím Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 0 Er 868/2010 z 24. augusta 2011.

2. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti uviedla, že okresný súd sa pri rozhodovaní o jej námietkach proti ďalším trovám exekúcie nezaoberal minimálne spolu s týmto rozhodovaním aj o jej návrhu na zastavenie exekúcie (i), že súd rozhodoval na základe dôkazu (prílohy k faktúre obsahujúcej súpis prác), ktorý jej nebol predložený a s ktorým sa nemohla zoznámiť (ii) a že v dôsledku toho ani neskúmal náležitosti faktúry, potvrdzujúce práce a ich cenu, ktoré si na náklady (trovy) povinného oprávnený v rámci exekučného konania vykonal (iii).

3. S poukazom na uvedené námietky sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd dočasným opatrením odložil vykonateľnosť napadnutého uznesenia okresného súdu, toto uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, sťažovateľke priznal primerané finančné zadost'učinenie vo výške 50 000 € (v texte sťažnosti žiadala len 20 000 €) a náhradu trov konania.

4. Pokiaľ ide o porušenie práva na spravodlivý proces, resp. na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru možno v nadväznosti na doterajšiu judikatúru ústavného súdu konštatovať, že k nemu dôjde predovšetkým vtedy, ak by sťažovateľovi bolo upreté právo domáhať sa svojho nároku na nezávislom a nestrannom súde (súd by bezdôvodne odmietol konať a rozhodovať o uplatnenom nároku, resp. by zostal dlhšiu dobu nečinný), eventuálne by mu bolo upreté právo obrátiť sa na súd, aby preskúmal zákonnosť rozhodnutia orgánu verejnej moci.

5. Taká situácia v danej veci nenastala, pretože okresný súd sa v danom procesnom rámci zaoberal sťažovateľkou uplatneným procesným návrhom, v ktorom podľa nej boli obsiahnuté jednak námietky proti upovedomeniu o ďalších trovách exekúcie a jednak návrh na zastavenie exekúcie *uno actu*.

6. Exekučné konanie je z hľadiska rozhodnutí a ďalších procesných úkonov exekútora zásadne jednoinštančné. Námietky, ktoré sa podávajú proti upovedomeniu o začatí exekúcie alebo proti určeniu trov exekučného konania, sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Vznesenie námietok sa spravuje koncentračnou zásadou. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, ktoré môžu viesť k zastaveniu exekúcie [porov. § 57 ods. 1 písm f), § 43 ods. 2, § 41 ods. 2, § 37 ods. 4 zákona o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) ap.]

7. So zreteľom na požiadavku rýchlosti exekučného konania súd musí vždy posúdiť v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) čo naj dôslednejšie obsah podania povinného a uvážiť, aký procesný postup pre jeho vybavenie zvolí. Ak podanie obsahuje námietky proti exekúcii, ale aj návrh na zastavenie exekúcie, stačí, ak okresný súd jedným uznesením námietky povinného zamietne [bod 2 (i)]. Len v prípade, ak by povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po právoplatnosti rozhodnutia o námietkach, musel by súd o tomto návrhu osobitne rozhodovať podľa § 57 Exekučného poriadku. Až v tomto konaní by mohol okresný súd hodnotiť uvedené okolnosti sťažovateľkou v bode 2 (ii) (iii), v ktorom zákon predpokladá aj vykonanie dokazovania. Inak ešte možno preveriť objektívne potrebné náklady na realizáciu prác a výkonov u oprávneného v hmotnoprávnej rovine pri rozhodovaní o nároku z bezdôvodného obohatenia.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel ústavný súd k záveru, že napadnutým rozhodnutím okresného súdu neboli porušené práva sťažovateľky na súdnu ochranu a spravodlivý proces, a preto ústavný súd jej sťažnosť ako zjavne neoprávnenú odmietol podľa § 25 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2012